Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26462
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dñi peccato anima pascit panem
iustitiae edere nualq; qm ligati den
tes expeccati consuetudine iustiũ
qd intrinsi sapiti edere nequaquã
possunt. Hoc ꝗ loco qd dentes ut
dicum internos sensus accipimus
considerare magnopere qd age
re iusti soleant debent. Quiplerũq;
siquã vnse qualibet carnalia esse de
prehendunt, hec internis sensibus
retractantes uehementi vnsemet
ipsis insecunt afflictione se conte
runt, magnusq. cruciatib uel minu
mã vnse prauã dñi udicant atq; hec
ꝓpenitentiã dapnant. Qd iccirco à
gunt. ut inconspectu [illegible] eterni
iudicis. et ipsi inuenigãt ut g nari in
quantũ ē possibile, ab inter irrep
hensibiles debeant. cogito et hi qui
eos sic se iudicare conspicunt, e
mendare semetipsos a culpis gra